

De andere kant van Olympia

In het septembernummer van NUL20 stond een artikel over de monumentale en duurzame renovatie van de Olympiabuurt door Ymere. De Vereniging Zuid- en Pijpbelangen, ook vertegenwoordigd in de deelraad, vindt het project Olympia in hoge mate omstreden.

Theo Keijser, Guus Gase,
Henk van der Kleij,
Namens Vereniging Zuid- en Pijpbelangen
tegen Deelraadswillekeur

(deze wijkpartij is met één zetel in de stads-
deelraad Zuid vertegenwoordigd;
info: stem_zpbelangen@hotmail.com)

In de
rubriek FORUM
verschijnen opinerende
bijdragen van externe
auteurs. De redactie is niet
verantwoordelijk voor de
inhoud.

Nederland heeft een rijke en lange traditie in volkshuisvesting, maar in de jaren negentig sloeg de privatisering op tal van maatschappelijke terreinen toe. Het gevolg was dat geleidelijk opgebouwde zekerheden die in het belang van de armen vorm hadden gekregen, op even geleidelijke wijze werden tenietgedaan.

Zo worden grote contingenten sociale huurwoningen te koop aangeboden en is overheidssubsidie aan woningbouwverenigingen afgeschaft. Sinds 1998 zijn er onder regie van de Gemeente Amsterdam, de AFWC, de stadsdelen en de Huurdersvereniging Amsterdam (HA) diverse convenanten gesloten, waarbij men besloot tienduizenden sociale huurwoningen in de verkoop te doen.

Ondanks felle protesten van belanghebbende huurders en organisaties die zich bezighouden met

het woonbeleid in ruime zin, besloot men bovengenoemde megalomane plannen rücksichtslos door te voeren. Als (vals) argument werd en wordt nog steeds gebruikt, dat de volksbuurten waar zich de sociale huurwoningen bevinden, te eenzijdig zijn samengesteld. Bovendien bracht men van gemeentewege en vanuit de corporatiesector naar voren, dat er een chronisch gebrek aan woonruimte bestond voor politiepersoneel, ziekenhuismedewerkers en onderwijzers. Beleidsmakers wezen voortdurend op een schreeuwend tekort aan dit soort personeel. Tegenwoordig wordt dit laatste argument minder gehanteerd.

We zien waar dit beleid toe geleid heeft. Nu de ene na de andere aanslag is gepleegd op de 'kernvoorraad+' is de gemiddelde inschrijfduur voor een sociale huurwoning inmiddels opgelopen tot bijna tien jaar. En in ons stadsdeel Zuid nog veel langer.

De doelgroep waarvoor deze woningen in eerste instantie bedoeld waren, is hiervan de dupe: bejaarden met een klein pensioen, uitkeringsgerechtigden en zij die zich bevinden aan 'de onderkant van het loongebouw', zoals dit plechtig wordt omschreven. Ook bij een project als Olympia wordt 49 procent van de woningen verkocht. Daarnaast worden extra woningen in het kader van 'maatschappelijk gebonden eigendom' aan zittende huurders verkocht. Die tellen niet mee bij de verkoopquota, waardoor veel meer woningen dan is afgesproken, kunnen worden verkocht.

Op dit moment, nu de woningmarkt in belangrijke mate stagneert, lukt het Ymere overigens niet alle opgeleverde koopwoningen te verkopen. En dus staan woningen jarenlang leeg zonder dat een koper wordt gevonden. Yme-

re lijkt niet van plan deze woningen terug te nemen in de reguliere verhuur, maar verhuurt ze (wederom) op tijdelijke basis als anti-kraakproject.

Een deel van de gerenoveerde woningen vliegt evenwel wel als warme broodjes over de toonbank. Men moet dan denken aan woningen die geheel conform de eisen des tijds zijn vernieuwd en op een strategische plek staan.

Nieuwe woningnood

In Amsterdam heerst weer woningnood. Niet voor degenen die beschikken over ruime financiële middelen; wel voor de Amsterdammers die zijn aangewezen op een inkomen beneden modaal. Die zullen vele jaren moeten wachten op een betaalbaar huis. En dan te weten, dat een woning behoort tot de eerste levensbehoeften. Des te erger is het om zoveel bedrijfspanden leeg te zien staan.

Naast de aanslagen op het levenspeil die de laagste inkomens sowieso al voor hun kiezen krijgen als gevolg van de ruim vijf jaar durende economische crisis, liggen zij ook onder vuur door opeenvolgende maatregelen in de woonsector. Zoals de Donnerpunten, de 50 extra punten voor woningen in rijksmonumenten, de huurverhogingen vanwege woningverbetering/isolatie (verplicht energielabel per 1-1-2013) en niet te vergeten de bezuiniging op de huurtoeslag. Het wordt hoog tijd de vrije markt in de woningsector een halt toe te roepen.

Volkshuisvesting moet weer een overheidstaak worden. Welke politieke partij maakt zich daar nu eens sterk voor. In de jaren zestig en zeventig van de vorige eeuw waren er tenminste talrijke maatschappelijke groepen en op zijn minst één politieke partij die een strijdbaar karakter vertoonden. ■

